

Predmet: Slobodan Medić i drugi – Škorpioni

Broj predmeta: K.br. 6-05

Optužnica broj: KTRZ br.3-05

Optužnica podignuta: 7. oktobra 2005.

Krivično delo: ratni zločin prema civilnom stanovništvu, iz člana 142, stav 1 KZ SRJ

Optuženi: Slobodan Medić, Petrašević Pera, Medić Aleksandar, Vukov Aleksandar i Medić Branislav

Tužilac: Bogdan Stanković

Punomoćnici oštećenih: Nataša Kandić, izvršna direktorka FHP i advokat Dragoljub Todorović

Branioци optuženih: advokat Miroslav Perković (za optuženog Slobodana Medića), advokat Zoran Levajac (za optužene Peru Petraševića i Aleksandra Vukova), advokat Željko Fajfrić (za optuženog Aleksandra Medića) i advokati Milomir Šalić i Zoran Jevrić (za optuženog Branislava Medića).

Sudsko veće:

Sudija Gordana Božilović-Petrović, predsednica Veća

Sudija Vesko Krstajić, član Veća

Sudija Vinka Beraha-Nikićević, član Veća

Glavni pretres: 20.12.2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Suđenje Slobodanu Mediću i drugima je počelo tako što je predsednica Veća, sudija Gordana Petrović-Božilović pozvala optužene da daju svoje lične podatke i upoznala ih sa njihovim pravima i obavezama predviđenim Zakonikom o krivičnom postupku (ZKP).

Tužilac je pročitao optužnicu u celini. Nakon toga, predsednica Veća je iz sudnice udaljila sve optužene osim prvooptuženog Slobodana Medića.

Odbrana Slobodana Medića

U prvom delu svoje odbrane optuženi je nakon prestanka borbi oko Vukovara, početkom 1992. godine, sa 15 do 20 Srba organizovao čuvanje naftnih polja u selu Đeletovci, gde su ranije živeli Hrvati. Bili su naoružani automastkim puškama i pištoljima i ta grupa čuvara prerasla je u vojnu jedinicu *Škorpioni* u sastavu Vukovarskog korpusa vojske Republike Srpske Krajine, čiji je komandant bio general Dušan Lončar. Jedinica je 1995. godina brojala oko 500 ljudi. Jedinica je dva puta dobila zadatak da pomogne vojnim protivnicima Armije BiH (novembar, 1994, Bihać i drugi put, april 1995, Velika Kladaša) i u julu 1995. godine Vojsci Republike Srpske na ratištu u reonu Trnova.

Što se tiče streljanja šestorice bošnjačkih civila u Godinjskim barama na planini Treskavici, u julu 1995, optuženi Medić je u potpunosti negirao svoje učešće, čak i saznanje o tom događaju: („) taj segment sam video na TV92, ali mi je poznato od g-đe Nataše Kandić, ona je mene prozivala kada sam bio svedok u onom procesu za Cvjetan Sašu. Onda me je prozivala ona u smislu da sam tamo napravio nekakav zločin i tako dalje i da se to mesto zove Godinjske bare i da ona ima neku inicijativu da to istraži i da ima neke indicije i da postoji neki materijalni dokaz i da je ona na tragu tom dokazu“.

U vezi sa predmetom optuženja, optuženi Medić je izneo da su kao njegovo obezbeđenje, stalno uz njega bili, optuženi u ovom predmetu, Pera Petrašević i Aleksandar Medić, Slobodan Davidović, osuđen u Hrvatskoj i Milorad Momić, u bekstvu.

U organizaciji FHP-a suđenje su pratili osam članova porodica žrtava iz Udruženja žena iz Srebrenice sa sedištem u Tuzli, kao i Saidin Salkić, sin streljanog Sidika, Sajma Salkić, sestra streljanog Saiba i Smaila Ibrahimović, čerka streljanog Smajla.

Fond za humanitarno pravo